

عنوان مقاله:

نقدی بر رای صادره از شعبه ۴۱ دیوان عالی کشور درباره ی قتل عمد

محل انتشار:

فصلنامه رای (مطالعات آرای قضایی)، دوره 7، شماره 22 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

سید علیرضا میرکمالی - عضو هیئت علمی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

قتل تنها جرمی است که صدمه ناشی از آن غیر قابل جبران است. اهمیت این جرم از میزان مجازات آن، اعم از قصاص، اعدام و حبس طولانی مدت، قابل درک است. مجازات مرگ طبیعی ترین پاسخ کیفری بوده و هست. قصاص به عنوان مجازات اصلی قتل عمدی در مواد مختلف قانون مجازات اسلامی به آن اشاره است. در رای صادره به دو واژه "آگاهی و توجه" که در تبصره ماده ۲۹۰ در خصوص بندهای ب و پ آمده، اشاره ای نشده است. بنابراین، صرف اثبات آگاهی کلی مرتکب نسبت به کشنده بودن رفتارش در بند ب کفایت نمی کند، بلکه اثبات توجه داشتن وی به این نکته، در لحظه ی ارتکاب جرم هم ضروری است و هرگاه وی علی رغم آگاهی در لحظه ارتکاب به دلیلی مثل عصابیت مفرط توجهی به ماهیت نوعا کشنده بودن عمل ارتكابی اش نداشته باشد، محکوم کردن وی به جنایت عمدی مشکل خواهد بود.

کلمات کلیدی:

قتل عمد، قتل غیرعمد، قصاص، ماده ی ۲۹۰

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1285354>

